

פ"א מ"ה פ"ק מהלכות
פסחים פ"א כ"ג
פ"א פ"ק פ"א :

ל"א כיון דלי חזיא לטוף
כ"י ר"פ
ל"א פ"ק

ר"י כ"י פ"ה רבנן
ל"א פ"ק פ"א

תוספי דרא"ש

ק"א חזיא בעוטת מאי...
[ריש"ף] פ"י אפריתן
דרוקא נקב שפשת
שעת אכל ראתה
אחי ענה ספסא סתת
לעת דאע"ג ולא ראינן
ופנה כיון שראתה שפשת
פפסית חשבין לה
כתיב וסנה הלך אם
ראתה אחי ג' שעות
ד"ה שעתה כ"י אלו
אכל אם ראתה אחי
ענה ספסא סתת ל"א
אע"ג דלי' אלו לא
אכל אלא בתורת
ראשונה ה"ה כ"י דריית
שעתה אף בשעת עד
שתתקן א כ"י א
כרשב"ג ואי"ג רישא
ר"ה [פ"א] כרשב"ג
ר"ה כ"י כ"ה דרא"ש
בשעת ויה שפשת ל"א
לע"ג ופנה כ"י חזיא
הפסקת נ"י כ"ה דרי
ופ"י חזיא בהפסקת
אגלא ס"פ"א ד"ה שפשת
וסת ד"י ולא ס"פ"ק
ובשעת ספסא סתת
לעת שאין כ"י שפשת
לחתוקה כ"י רישא
וצריכה לחתוקה א"ר
הפסקת כ"ה רישא
בביתא ר"ה רבנן ג'
שעות לרבותא נקב
רש"י דראתה כ"י פפסית
ל"א שעות כ"י רישא
חוקה ל"א חזיא רישא
נ"ה מאי ספסא ל"א
חלמרא אמאי תיסק
איתין ל"פ"ה רישא
ר"י וסמא רשב"ג הלך
גראה ל"פ"ה רישא
רישא וסמא כ"י ובלל
פ"ק שפשת חזיא

קחויא בעוטת מאי. פ"ק דמכילת ליה א' חזיא לטוף ל'
שלאחר הפסקת ג' שעות ראשונה אם ממלאה מעט
לעת דכיון דחזקה לרואה קודם הפסקת ג' שעות ראשונה הרי היא
כהגיע זמנה לרואה וככל אהש שפצרה עליה ג' שעות דלון דיה שפשה
אלא בראשונה ודוקא בחזרו ועברו
עליה שלש שעות שעות דיה שפשה
כ"ר"א וסמ"ג דלן חזין דמיייר ר"א
בעוטת שעות אלא בעוטת ראשונה
מיה מודה דדיה שפשה בזמנה [עד
שתחזק] או כרבי או כרשב"ג וסמ"ג
דרישא רבי היא סיפא רשב"ג ולרבי
כ"י חזיא לטוף שעות אחרת הפסקת
שלש שעות (ראשונה) ממלאה מעט
לעת דמזיל להגיע זמנה לרואה וכי
חזרו ועברו עליה שלש שעות שעות
נמי ממלאה מעט לעת דכיון דמריש
זמני חזיא בהפסקת אגלא מילתא
לרבי דשימי וסת הוא ולא סילוק דמיס
שאין ו לריכה להחזוק בדמיס ולפי'
זה הא דתנאי (ל"א פ"ק) זקנה שפצרה
עליה שלש שעות שעות דדיה שפשה
אחיה דלא כרבי דלרבי ממלאה מעט
לעת כאלו חזיא לטוף עונה וכי "פי'
רשב"ס בפרק אחרון (דף ס"ה) וזין
גראה דלא היה להספק בזה
ואיה לו (ג) לפסוק מדרישא רבי סיפא
נמי רבי ובחזיא לטוף שונה נמי דיה

שפשה כח בחזרו ועברו עליה שלש שעות לך גראה לחזיא ממלאה
מעט לעת כי חזיא לטוף עונה שלאחר הפסקת שלש שעות ראשונה
כהפסקת שלש שעות שעות דרואה מסולקת בדמיס דיה שפשה אלו
לרבי כיון שלא הגיע זמנה לרואה [ואין חילוק בין לא הגיע זמנה
לרואה לקנה] והוא ברייתא דזקנה נמי רבי היא ו"ל"ג בהגיע זמנה
לרואה ועברו עליה שלש שעות שעות לר"א מ' אחרתן דיה שפשה
כח בזקנה לרבנן ומלל אשמעינן בהגיע זמנה לרואה דהי דיה
שפשה עד הפסקת שלש שעות שלשיות דרואה רבואה ט"י מבלא הגיע
זמנה לרואה אין להכתיב דלפילו ראה סוף שלש שעות שעות ממלאה
מעט לעת דמלעט למימד דמסום הכי אשמעינן בלא הגיע זמנה
לרואה לחזיא הכי ממלאה בשלישית מעט לעת :

ברוב פסדים גרסינן ובהגיע זמנה לרואה פסס ראשונה דיה
שפשה שיה ממלאה מעט לעת מני רבי היא וסמ"ג אלא ואל
גרסינן ליה א"ר מני רבי היא וסמ"ג מרישא משתקטק של אלא ואל
זמנה לרואה דקמי שלישיה הרי היא ככל הגשים והייט מאוס דבתי
זמני הוי חזקה ובהיה דמחזוקא לא ממלאה מעט לעת דלעי
לרשב"ג עד רואה רביעית לא היא ככל הגשים אלא סיפא בהגיע זמנה
לרואה דשיה ממלאה מעט לעת אחי ככולי עמלא דבראיה"ה לראשונה
החזקה דקנת כמא אחרו דיה שפשה בראשונה לרבי ודמייקין
ע"כ אחיא רשב"ג דבפרק הכא על יבמות (יבמות דף ס"ה) אחרתן
וסתור וסור המועד סתס לן תנא כרשב"ג אכל כרבי לא סתס לן תנא
ועד אי מסיפא יייק ורישא כרשב"ג חקאי רישא רשב"ג וסיפא רבי
ז"ל וז"ל דהא אמר דבהיה רואה דמחזיקין לה לא ממלאה מעט לעת
דבפרק אלו הנשרפין (פסחים דף ס"א) גבי מי שלקח וסנה אמר דלון
ע"ב גירות מחזוקת אחר שעבר שתי עבירות מיד כוונסין לרוב לביסה
אליבא דרבי וי"ל דהתם כיון שהחזיק לעבירה מה לו להחזיק עד
שעבר פסס שלישיה אכל הכא דהתם חקטק מעט לעת אם מראה
אחר שהחזיק לראות : **ר"ב** יומא אחר טהור. משמע ה"ה כהם
שאחר שלישי עמא דהייט כרבי וסמ"ג אלא על יבמות (יבמות
דף ס"ה) אחר ר' יחאק ב"ר יוסף אמר רבי וי"ל מנה גבי מראה ראשון
ס' כרבן שמשון בן גמליאל וי"ל דהתם מסיק ד' יחאק כוונסין לאו בר
סמא הוא אי נמי כל כך כוונסין קיימא אבריה"ה ללעיל דהתם כרבי :
וכי

אליעזר בלא הגיע זמנה לא מני למיפקר ליה דלכא לעומר כהניא
אליעזר. כהניא שלש שעות סבר לה כרבי אליעזר. דמיא לאחר
סבר לה כרבי. דלמר כמי וזמני היא חזקה לכל דבר. כהם שבין ראשונה לשנייה.
טהור דלכתי לאו בחוק דמיס היא ואחרתן לעיל (דף ה.) מיוקת שלל הגיע זמנה ודאי
דהא כתי וזמני אחרתן בדמיס והיא חזקה דלעי הדרס חזיא מנומיל למפרע אלמא בחוק דמיס החזקה. ורבי יודנן אמר
טהור כיון דלא אחזוקה בדם. כלומר כל זמן שלא נהגו זה עדיין מותר מוחזק בדמיס לטמאה למפרע לא גזרו על כהמה:
מתקין

הדר קא חזיא בעוונת. אחר ראה זו. מאי. דיה שפשה או ממלאה
מעט לעת מי אחרתן הא דקמי כמיה ועד עברו עליה ג' שעות
דוקא קמי עברו דלי חזיא לטוף עונה ממלאה מעט לעת דאע"ג
ללא הגיע זמנה כיון דחזקה רואה קודם הפסקת ג' שעות ראשונה
הרי היא כהגיע זמנה ויה הפסיקה
בראשונה וראתה דיה שפשה כהיה
ראה כ"ר"א וכי חזיא לטוף עונה
ממלאה מעט לעת ככל אהש שעברו
עליה ג' שעות דלון דיה שפשה אלא
בראשונה אלא היכא דחזרו ועברו
ג"ה) שעות וראתה דיה שפשה כהיה
ראה כ"ר"א. וסמ"ג דלן חזין דקמיירי
רבי אליעזר אלא בהעברה ראשונה
מיה מודה דדיה שפשה בזמנה עד
שתחזק או כרבי או כרשב"ג וסמ"ג
דרישא רבי היא סיפא כרשב"ג דאי
כרבי כיון דחזיא בעוטת הוה מדמיין
לו להגיע זמנה כי חזיא בהפסקת נמי
כיון דמרי זמני חזיא בהפסקת אגלא
מילתא למפרע דשימי וסת הוא ולא
סילוק דמיס ובשיה ממלאה מעט
לעת שאין ו לריכה להחזוק בדמיס או
דלמא אי חזיא לטוף עונה נמי כ"ש
דדיה שפשה דמוכח מילתא בהפסקת
ראשונה ו סילוק דמיס היה ולא
שימי וסת ויש לומר חזיה לקדמותה
זריכה להחזוק עד אחר ההפסקה

בשמי רואה ככהמה. והאי דנקט ועד עברו וראתה דיה שפשה רואה
אשמעינן אע"ג דמרי זמני חזיא בהפסקת לא אחרתן אגלא מילתא
שעות וסת הוא ולא סילוק דמיס וממלאה מעט לעת אלא חזיא
לרבי דיה שפשה דממלאה מעט לעת כהפסקת נקדמותה דיון
אחיה ולא דמיא להגיע זמנה זריכה שתחזוק בשמי רואה ובי' טמא
מעט לעת דקמי ואל' : אמר רב גידל פעם ראשונה. היא הראיה
הסמוכה להפסקת ראשונה. ושניה. היא הראיה שחזרה לטוף עונה
דיה שפשה. ושלשית. אם מראה עד לטוף עונה: מטמאה מעט
לעת. והאי דנקט מנה ועד עברו עליה ג' שעות רואה הוא דנקט
דפי' דכל שכן אי חזיא בעוטת דמוכח מילתא בהפסקת קמייתא
סילוק הוא וכוהה רבי היא: ועוד עברו עליה ג' שעות וראתה דיה
שפשה הדר קחויא בעוונת. אחר ראה זו: מאי. דיה שפשה או ממלאה
מעט לעת מי אחרתן הא דקמי מנה כמיה ראה שלישיה הפסקת
דוקא נקט דהכה הוא דממלאה מעט לעת דאגלא מילתא דשימי וסת

הוא הפסקומיה לראות בדילוג שהרי החזקה בהפסקות ו"א"י לא
שפשה בהפסקת קמייתא כהיה היא מחזוקה כמריש כמרייתא אלא אי
חזיא לטוף עונה הרי היא דיה שפשה דלא אחזוקה בדילוג ואחרתן
הפסקת שעות נמי חזרת לקדמותה וכל דמיה מסולקין זריכה להחזוק
בשמי רואה אחת הסמוכה להפסקת שיה והשניה היא שמראה לטוף
עונה ובשלישית טמא מעט לעת או דלמא כולי האי לא אחרתן דחזיה
לקדמותה ובהפסקת שיה דיינין לה כהגיע זמנה והפסיקה וראתה
דבהיה ראה לטוהה הוא דדיה שפשה אכל בשיה טמא מעט לעת.
והאי דנקט מנה בשלישית ועד עברו עליה וראתה ממלאה מעט לעת
הוא הדין נמי אלא על עברו וכוהה אשמעינן דלא חזיא לך ראה
הסמוכה להפסקת דיה שפשה אלא כיון דאחרתן בדילוג אחרתן שיה
וסת הוא ולא סילוק דמיס: אמר רב גידל אמר רב. ראשונה לסדר
רואה הללו שאט עוקקין כהן לישאל קא חזיא בעוטת מאי היא
הראיה הסמוכה להפסקת שיה דעלה קמייתן דיה שפשה ושניה היא
הראיה שמראה לטוף עונה ממלאה מעט לעת. והא דמנה הפסקת
שלישית גבי מנה לעת לרבותא הוא דנקט דפרישית דלא חזיא לך
ראה שלאחר הפסקת תהא דיה שפשה: מני רבי היא. דהא בין
רישא בין סיפא כרבי שיעין לה: אימא סיפא. הגיע זמנה לראות
אחרתן לר"א דלמר [ג] כל אהש שעברו עליה ג' שעות דיה שפשה ומרישא

אליעזר בלא הגיע זמנה לא מני למיפקר ליה דלכא לעומר כהניא
אליעזר. כהניא שלש שעות סבר לה כרבי אליעזר. דמיא לאחר
סבר לה כרבי. דלמר כמי וזמני היא חזקה לכל דבר. כהם שבין ראשונה לשנייה.
טהור דלכתי לאו בחוק דמיס היא ואחרתן לעיל (דף ה.) מיוקת שלל הגיע זמנה ודאי
דהא כתי וזמני אחרתן בדמיס והיא חזקה דלעי הדרס חזיא מנומיל למפרע אלמא בחוק דמיס החזקה. ורבי יודנן אמר
טהור כיון דלא אחזוקה בדם. כלומר כל זמן שלא נהגו זה עדיין מותר מוחזק בדמיס לטמאה למפרע לא גזרו על כהמה:
מתקין

לקמן מה. כהניא מעט
לעת כ"י פ"ק פ"א
סמ"ג פ"א כ"י פ"א

הגרות הב"ח
(ה) וי"ל ד"ה מה דיה
וכי אכל היכא דחזרו
ועברו ג' שעות שעות :
(ג) וי"ל ד"ה קמייתא
וכי וי"ל לו לפסוק
מרישא :

פי' דהיא שפי' ר"ה אחר
דלא שפי' ר"ה

מוסף רש"י

(ש"י דע"ה הקודם)
מנשה ועשה רבי
כרבי אליעזר. דהא
ילנה שעברו עליה שלש
שעות של שלשית יוס
שלא אחיה. ואמר ר"ה
שפשתין (ו) כל אהש
שעברו עליה שלש שעות
דיה שפשה ופליגי רש"י
עליה דלון דיה שפשה
אלא שעברו עליה ג'
שעות ממלאה זקנה
סמון לקנהה (ל"א פ"ק).
לאחר שפשה. שלל
יפה עשה (ס).
בשעת הדוק. ק"ה
גראה כי ולא עלי
להפסקת טהרות (לעיל
ו' :).

אלא רבים פליגי
עליה. ונעתי דכ"י
הדמי ונעתי וזקנה
להפסקת ואמר כ"ה הוא
כ"י (ס).

(ש"י ד"ה ו' ג' :)
בתי דמיא הוי
חזקה. דלמר כמי
יבמות (פ"ד) : נאמ
לחזוקה ומי. ל"ה ומי.
לשלישי לא מנשא. דמרי
זמני היא חזקה (במנומיל
מג' וכע"ה ערבין א' :).

באתה תהא שחזא שתחזק בה ריית שעתה בראיית ההפסקת כמו בראיות ראשונה ואינה מספאה סתת לעת עד שתחזוקה הפסקת ראשונה בכלל ההפסקת היא. ו"ה ריהה ס"י לפ"ה בביעו זמנה ועוד עברו
כתום שבין שניה לשלישית. ה' דלעי אליבא דר' וליה תהבא כוהיה דרעה אל לפ"ה אליבא דרשב"ג בין שריית לרישית ושנא סתס דשפשתין כ"י נקב בין שניה לשלישית ונפקא סתה לרשב"ג בין שלישיה לרביעית :

בוסף רש"י (ש"י ד"ה ו' ג' :)
(ג) ואלא מנומין טהרות שתתקנה כהן למפרע כהאר גיסי דמייקין מוין שמתטאות טהרות למפרע מעט לעת. כדלמר (לעיל ג') דמייקין מעט כולי בית הכהם כעמיהו. ומגן (לקמן
(ה) כל הגשים שמתטאות בזיה חזינן. ופליגי רבנן עליה ואחר דלון הפסקת ג' שעות סילוק אלא לקנה שעברו עליה ג' שעות סמון לקנהה. אכל בילדה (א ערבין מ.). שפשתין הוא. כהניא.
דלמר כהניא (ב"ה ע) : ונתלמד ירושלמי (שביעית ט"ו ע) מפרש שמויה הוא תלמודי שמייה (שבת ק"ל) : הוב דהובדו. שפסקו והתחילו לפסוד' ונדקו יוס ראשון ושני כ"י (לקמן פ"ה) : טראן דברי רבי אליעזר
מדברי רבי ירושלמי. כיון דמיס ר' יהושע תהא לרס כהניא. היה לו למקור ר"ע כהניא. ודברי ר"ע מדברי בורן. דכ"י ספורין ודוקין (סס). כלי שנטמא מאחוריו. כל ען או על מהתם קממי שמתמילן
מגן (בבב"ה כ') : כלי עסק קממי. דלעי כל סתס לן סתסין מנגן אפילו עוממלה דלוריימא (בבב"ה מ.) : בבשקין. אין לן משקע שאט לראשון לטמאה. שאף אם נגע בשני שפאוריה קממי טמאה
(סס). אחוריו טמא. אף על פי שאין אדם וכלים מקבלים טומאה מן הטהור אלא מן הטומאה. גזרי ממיס שיה משקין ממשחין כלים. מפני שמשחין משקע שאף אם נגע בשני שפאוריה קממי טמאה
כיון וזו על ז' וזו על ז' וזו מומי רבלי. גזרו על כל שפאוריה עוממלה כלים (סס וכע"ה ערבין א') : אנו. כמו חן התימא (בבב"ה ט"ו ע) וזה אהש שפשתין מנשא (בבב"ה ט"ו ע). אורג.
דהייט בית קיטול הפתחן שיושב עליו. ל"ה אחרתן היט שפשו (סס) שפשו הכפולה לגז חס' ודאי למשמיס (בבב"ה ט"ו ע) : ידיו. כלי שישין על בית די כיון מהתם (סס וסס) כיון כלי חרס שפשתין לו זנב
לחוריו לחסו בו (בבב"ה ט"ו ע). טהורין. דכיון טומאה לו דרבנן היא עבדו כ"ה היכא דלע"ה לדרעו מדרגתיה. אנו. כמו חן התימא (בבב"ה ט"ו ע) : שאל לומר דכ"י למרוד ואמר מפאנר טעמא דפלוני חס'. אין תלמודי למדין משס הלכה.
חבוי. אפילו טומאה דרבנן טול טמא (סס). שאין למדין הלכה. כלומר אין למדין לפשות. מפני תלמודי. שאל לומר דכ"י למרוד ואמר מפאנר טעמא דפלוני חס'. אין תלמודי למדין משס הלכה.
דמאם אט כינא לרוד מפשה דיקדק יומר ויראה טעם אחר דבכ"י (רשב"ג ז"ל ק' : וסס : מפי גמול).